AUGUSTINUS
Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh. Seite 162v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26045
Copyright: Admont, Benediktinerstift

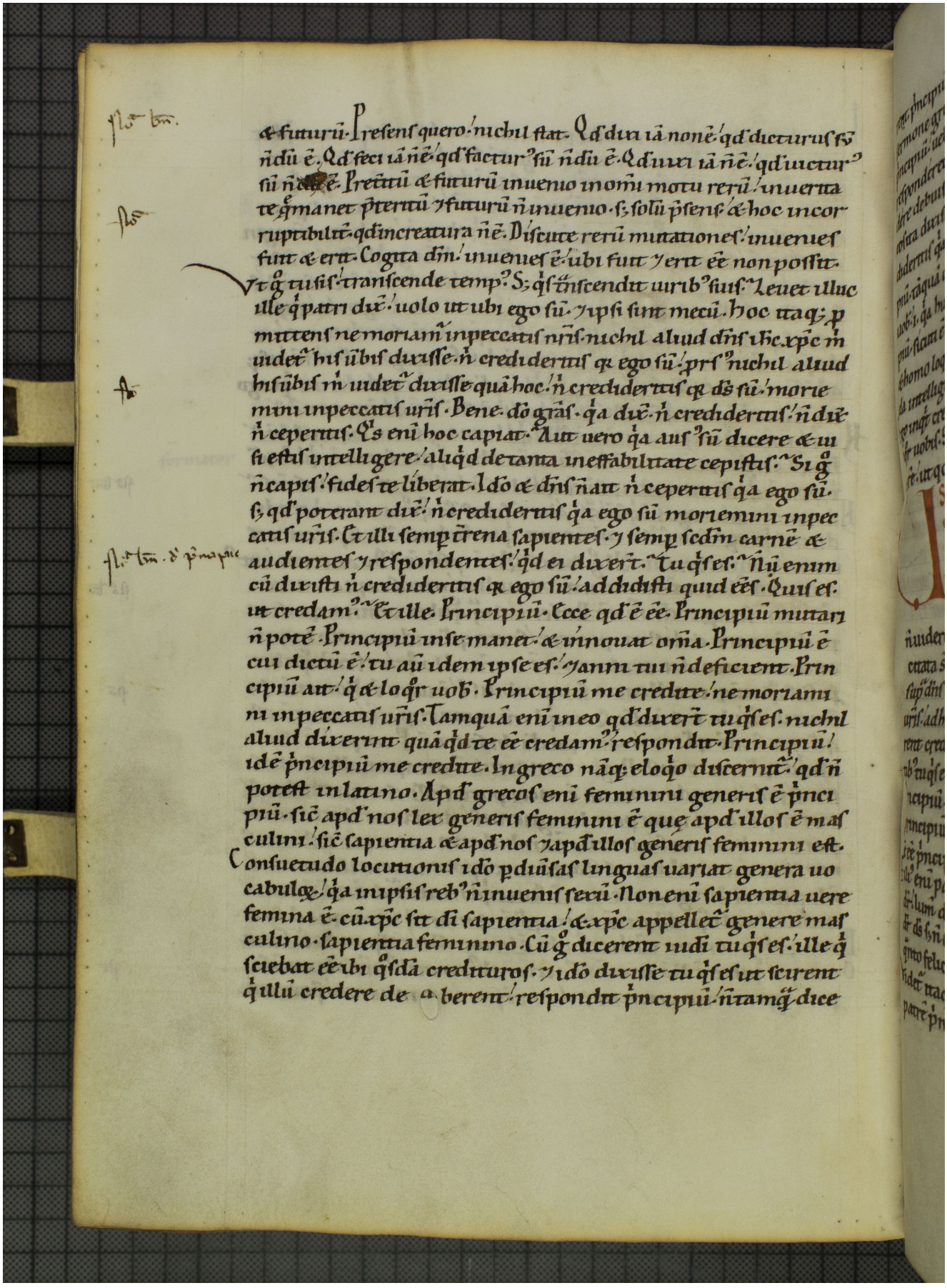

& futurū. Presens quero: nichil stat. Qd dixi iā nonē: qd dicturus sū
n̄dū ē. Qd feci iā n̄ē: qd factur⁹ sū n̄dū ē. Qd uixi iā n̄ē: qd uictur⁹
sū n̄ [illegible] ē. Preteritū & futurū inuenio in omī motu rerū: inuerita
te q̄ manet p̄teritū ⁊ futurū n̄ inuenio. s; solū p̄sens: & hoc incor
ruptibilit̄. qd increatura n̄ē. Discute rerū mutationes: inuenies
fuit & erit. Cogita dm̄: inuenies ē: ubi fuit ⁊ erit ēē non possit.
Vt g̊ tu sis: transcende temp⁹. S; q̄s t̄nscendit uirib⁹ suis. Leuet illuc
ille q̄ patri dix̄: uolo ut ubi ego sū. ⁊ ipsi sint mecū. Hoc itaq; p
mittens ne moriam̄ in peccatis nr̄is. nichil aliud dn̄s ihc xp̄c m̄
uidet̄ his ūbis dixisse. n̄ credideritis q̄ ego sū: prs⁹ nichil aliud
his ūbis m̄ uidet̄ dixisse quā hoc: n̄ credideritis q̄ ds sū: morie
mini in peccatis ur̄is. Bene. dō grās. q̄a dix̄. n̄ credideritis: n̄ dix̄
n̄ ceperitis. Q̄s enī hoc capiat. Aut uero q̄a aus⁹ sū dicere & ui
si estis intelligere: aliq̄d de tanta ineffabilitate cepistis. Si g̊
n̄ capis: fides te liberat. Idō & dn̄s n̄ ait n̄ ceperitis q̄a ego sū.
s; qd poterant dix̄: n̄ credideritis q̄a ego sū moriemini in pec
catis ur̄is. Et illi semp t̄rena sapientes. ⁊ semp scdm̄ carnē &
audientes ⁊ respondentes: q̄d ei dixert̄. Tu q̄s es. Nū enim
cū dixisti n̄ credideritis q̄ ego sū: addidisti quid ēēs. Quis es.
ut credam⁹. Et ille. Principiū. Ecce qd ē ēē. Principiū mutari
n̄ potē. Principiū in se manet: & innouat om̄a. Principiū ē
cui dictū ē: tu aū idem ipse es: ⁊ anni tui n̄ deficient. Prin
cipiū ait: q̄ & loq̄r uob̄. Principiū me credite: ne moriami
ni in peccatis ur̄is. Tamquā enī in eo qd dixert̄ tu q̄s es. nichil
aliud dixerint quā q̄d te ēē credam⁹: respondit. Principiū:
idē p̄ncipiū me credite. In greco nāq; eloq̄o discernit̄: qd n̄
potest in latino. Apd grecos enī feminini generis ē p̄nci
piū. sic̄ apd nos lex generis feminini ē que apd illos ē mas
culini: sic̄ sapientia & apd nos ⁊ apd illos generis feminini est.
Consuetudo locutionis idō p̄diūsas linguas uariat genera uo
cabulo: q̄a in ipsis reb⁹ n̄ inuenis sexū. Non enī sapientia uere
femina ē. cū xp̄c sit dī sapientia: & xp̄c appellet̄ genere mas
culino. sapientia feminino. Cū g̊ dicerent iudi tu q̄s es: ille q̄
sciebat ēē ibi q̄sdā credituros. ⁊ idō dixisse tu q̄s es ut scirent
q̄ illū credere de[illegible]berent: respondit p̄ncipiū: n̄ tamq̄ dice